

1 Sfârșitul

— **ELEVII ENERVANȚI AI DOAMNEI PROFESOARE SANDU!**, bombănea Paula. Este numai vina lor!

Alexia își puse ghiozdanul nou-nouț cu fluturași pe raftul de sus și apoi se așeză în bancă.

— Ana este o fată super. Ar trebui pur și simplu să-i dea o șansă...

Paula confirmă cu o mișcare a capului.

— Enervant. Chiar enervant.

Patrick își aruncă ghiozdanul pe raftul de jos și se așeză în bancă.

— Hei, dar de ce păreți așa supărate? întrebă el.

— **ENERVANT. CHIAR ENERVANT**, repetă Paula, care privea în față, de parcă era robot.

Patrick o bătu pe Paula pe umeri.

— Am pierdut ceva? A pățit cineva ceva?

Alexia se ridică și se așeză lângă Patrick. Aceasta suflă o șuviță de păr blond din ochi și îl privi destul de serioasă. Trase adânc aer în piept înainte de a răspunde:

— Ana e acum la altă școală...

Patrick făcu uimit un pas în spate.

— Cum așa? Abia se mutase la școala noastră!

Se uită confuz în ochii albaștri ai Alexiei. Din același motiv era și ea cam indispusă.

— Ei bine, toată lumea are limitele sale, nu-i așa... spuse Patrick. La fel și Maya! Ce **RĂUTĂCIOASĂ!**

Paula aprobă din cap.

— Da, Maya e chiar malefică. Mă bucur nespun că nu-i în clasă cu noi. Maya îi lua Anei în fiecare zi pachetul cu mâncare când trecea pe lângă ea.

— Da, și spunea că este o purcică și că Ana primea deja suficientă mâncare... oftă Patrick.

Lovi o piatră. Încălțăminte i se desfăcu puțin și Paula observă o gaură mare în șosetele lui albe.

— Ba chiar au și numit-o pe Ana **Miss Piggy**, adăugă Paula.

Alexia își ridică degetul în aer, ca o adevărată profesoară.

— Nu este doar vina elevilor doamnei profesoare Sandu. Ana a fost etichetată chiar și în clasa noastră! De exemplu, Tudor...

Driiiing! se auzi clopoțelul.

Alexia își înghiți restul cuvintelor și merse spre ieșire. Se uită în jur. O văzu pe Samia. Nici urmă de Ana. Samia era foarte de

treabă. Dar și Ana era la fel. Ana învăța la școala lor de doar două săptămâni. Se transferase de la o altă școală, unde fusese umilită. Și, din păcate, nici la școala asta lucrurile nu stătuseră diferit.

Păpușa aia Barbie eșuată de Maya i-a aruncat penarul Anei în toaletă. Maya a mințit, spunând că Ana a făcut asta. Toaleta s-a înfundat și apa a ajuns tocmai până la ușa secretariatului. Directoarea a crezut-o pe **sfințisoara** Maya. Ana a primit o muștrare și a trebuit să spele tot holul cu mopul în pauza de prânz. Pentru mama Anei, aceea a fost picătura care a umplut paharul. Ana a fost transferată la altă școală. Din nou! Anul școlar abia începuse, iar Ana pleca deja de la această școală.

În clasă, banca Anei deja fusese dusă în spate. Pe ea stăteau acum teancuri de cărți din biblioteca clasei.

— Mai mult loc pentru colțul de lectură, glumise Tudor.

De parcă el ar fi citit vreodată vreo carte! Alexiei îi venea să-l... bage și pe el cu capul în toaletă! Nu, nu trebuia să gândească așa, asta ar face-o să fie mai rea decât **AGRESORII**. Tudor râse, descoperindu-și dinții albi. Alexia se prefăcu că nici nu-l observă.

— Ești într-o pasă proastă azi? întrebă el.

Alexia își scoase caietul din ghiozdan și îl puse în fața ei, pe bancă. Nu răspunse.

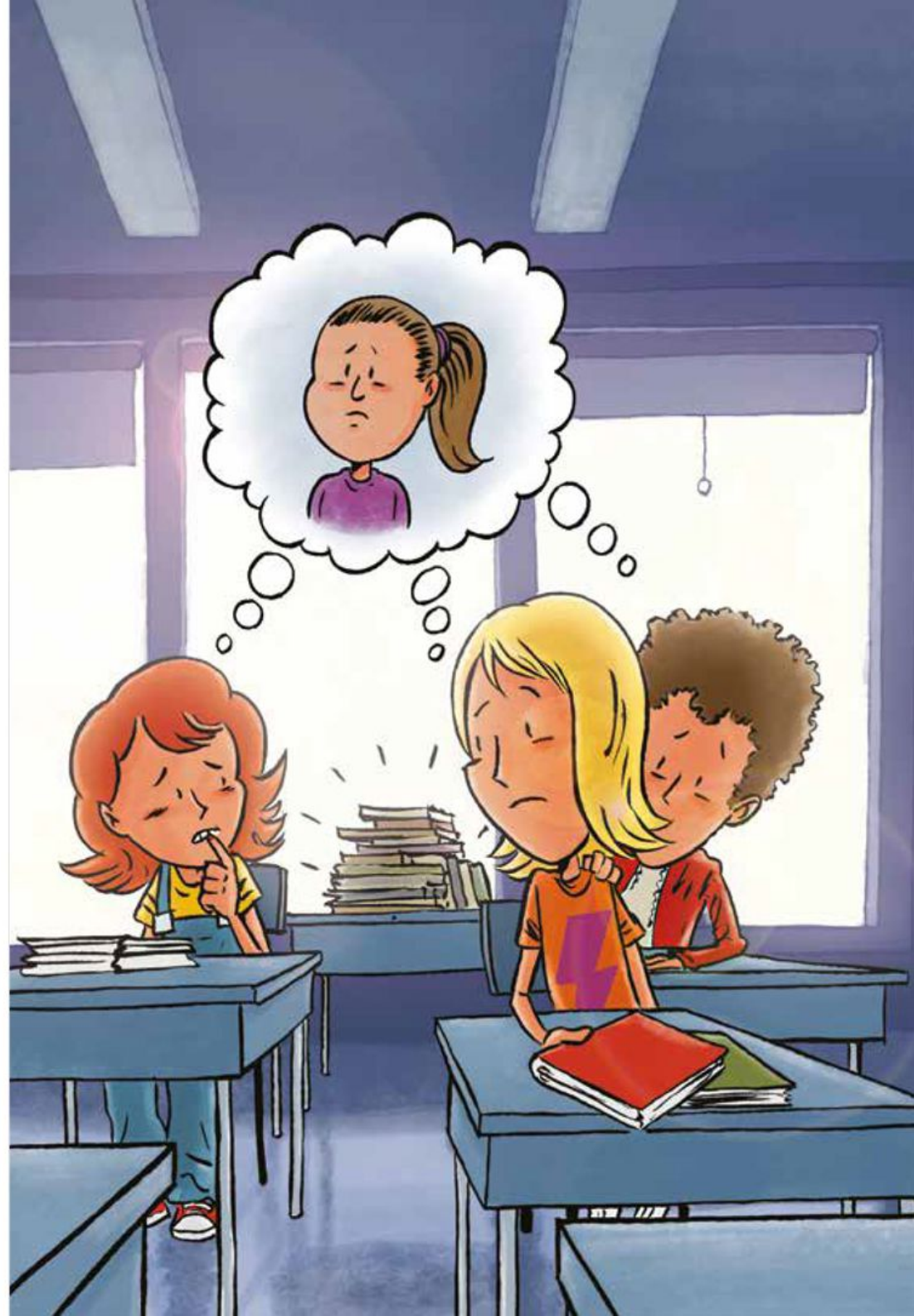
— Sper că nu ești supărată pentru că grăsuța aia nu mai este cu noi în clasă, îi făcu el cu ochiul. Mai mult loc pentru noi!

Alexia încercă să-l ignore, dar nu mai putu rezista.

— Ești un om rău! murmură ea.

Tudor râse.

— Nu-i niciun om rău în clasa noastră. Avem noi grijă să-i alungăm!

În clasă, Patrick stătea în banca din spatele Alexiei. Îi dădu un ghiont în umăr, iar ea se întoarse. Băiatul îi făcu semn cu ochiul.

— Deschideți-vă cartea cu exerciții la pagina 10, spuse profesoara.

Așa începuse ziua, la fel ca oricare alta.

Totuși, acea zi era diferită. Era o zi de luni foarte specială.

Alexia, Paula și Patrick simțiseră că acea zi avea să le dea o lecție foarte importantă. Nu o lecție de matematică. Nici o lecție de limbi străine, ci o **LECȚIE DE VIAȚĂ**. Stomacul Alexiei chiorăia. Paula și-a ros unghiile pe toată durata lecțiilor. Simți un gust neplăcut în gură. Era de la oă. O oă roșie.

Patrick nu se putea concentra, gândurile îi zburau încontinuu.

Toți trei se gândeau la Ana. Nici măcar nu avuseseră ocazia de a o cunoaște cu adevărat.

2 Liderul

În pauza de la prânz, Alexia și Paula se întâlniră din nou.

Ca de obicei, stăteau de vorbă pe banca din spatele terenului de joacă.

— Ai jucat noul joc Just Dance? o întrebă Paula pe Alexia.

Aceasta confirmă din cap.

— Este grozav! Însă *OH, MY GOD...* am crezut că voi reuși să termin jocul, când, exact în ultimul moment, am dat greș! spuse Alexia râzând. Unele mișcări sunt pur și simplu mult prea rapide!

Alexia și Paula imitară câteva mișcări de dans din joc. Exact atunci treceau pe lângă ele Tudor cu prietenii săi.

Mihai mergea mereu unde se ducea și Tudor. El purta întotdeauna tricou, fie că era vară, fie că era iarnă. Mihai îl urma pe Tudor peste tot. Avea aceeași tunsoare ca și Tudor și îi plăcea să repete cuvânt cu cuvânt tot ce zicea Tudor. În spatele lui, mergea Noah. El se credea mereu **FOARTE COOL**. Avea ceva misterios, cu părul său lung, care îi acoperea toată fața. Își ascundea chipul cu părul. Și, în spatele lui Tudor, chiar în spatele lui, mergea Sebi, care avea mereu un **ZĂMBET RĂUTĂCIOS** pe chip. Partea stângă a buzei de sus era întotdeauna puțin ridicată, iar când se uita la tine, te străpungea cu privirea. Nu lua nimic și pe nimeni în serios. Nici pe profesori sau pe profesoare. Era cu doi ani mai mare decât restul clasei și, din acest motiv, și cu două capete mai înalt. El era **BODYGUARDUL** grupului. În fruntea tuturor mergea șeful găștii de bullying din clasa doamnei profesoare Sandu: Tudor.